

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 199

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

7 lipca 2011

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	ZALECENIA	
	Rada	
2011/C 199/01	Zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. – „Mobilna młodzież” – promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi	1
<hr/>		
	IV <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja Europejska	
2011/C 199/02	Kursy walutowe euro	6

PL

 Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2011/C 199/03	Pomoc państwa – decyzja Komisji w sprawie niewniesienia sprzeciwu	7
---------------	---	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał EFTA

2011/C 199/04	Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii (Sprawa E-8/11)	8
---------------	---	---

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2011/C 199/05	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6166 – NYSE Euronext/Deutsche Börse) ⁽¹⁾	9
2011/C 199/06	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6257 – Blackstone/Valad Property) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	10

INNE AKTY

Komisja Europejska

2011/C 199/07	Zawiadomienie dla Othmana Ahmeda Othmana Al-Ghamdiego, dodanego do wykazu, o którym mowa w art. 2, 3 oraz 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 621/2011	11
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 28 czerwca 2011 r.

„Mobilna młodzież” – promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi

(2011/C 199/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 165 i 166,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020 – strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” Komisja wskazała jako jeden z priorytetów rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacjach („inteligentny rozwój”) oraz przewidziała inicjatywę przewodnią („Mobilna młodzież”), która poprzez wspieranie mobilności młodych ludzi i polepszanie ich sytuacji na rynku pracy ma poprawić wyniki europejskich szkół wyższych i zwiększyć ich atrakcyjność na arenie międzynarodowej, a także podnieść ogólną jakość kształcenia i szkolenia w Unii na wszystkich szczeblach (by łączyły doskonałość z równym dostępem). Niniejsze zalecenie jest częścią inicjatywy „Mobilna młodzież” i jest spójne ze zintegrowanymi wytycznymi do strategii „Europa 2020”.
- (2) Mobilność edukacyjna, czyli transnarodowa mobilność służąca nabywaniu nowej wiedzy oraz nowych umiejętności i kompetencji, to jeden z podstawowych sposobów, w jaki młódzież może zwiększać swoje szanse na zatrudnienie w przyszłości, zyskiwać świadomość międzykulturową i możliwość rozwoju osobistego oraz rozwijać kreatywność i aktywność obywatelską. Ci Europejczycy, którzy są mobilni już jako uczniowie, prawdopodobnie będą mobilni także w późniejszym okresie jako pracownicy. Mobilność edukacyjna może sprawić, że systemy i instytucje kształcenia i szkolenia staną się bardziej

otwarte, bardziej europejskie i bardziej międzynarodowe oraz dostępne i skuteczniejsze. Może ona także zwiększyć konkurencyjność Europy, pomagając w budowaniu społeczeństwa intensywnie korzystającego z wiedzy.

- (3) Na korzyści wynikające z mobilności zwrócono uwagę w rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie planu działań na rzecz mobilności⁽¹⁾ oraz w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie mobilności studentów, osób szkolących się, wolontariuszy, nauczycieli i szkoleniowców w obrębie Wspólnoty⁽²⁾. W tym zaleceniu z 2001 r. poproszono państwa członkowskie o podjęcie właściwych kroków w celu wyeliminowania przeszkód utrudniających mobilność wymienionych grup.
- (4) Od czasu kiedy w 2001 roku przyjęte zostało wyżej wspomniane zalecenie, w dziedzinie mobilności młodzieży poczyniono znaczne postępy. Nie wszystkie instrumenty i narzędzia są jednak w pełni wykorzystywane, nadal też utrzymuje się wiele przeszkód. Ponadto w ostatniej dekadzie znacznie zmienił się ogólny kontekst mobilności edukacyjnej, m.in. w wyniku globalizacji, postępu technicznego, w tym technologii informacyjno-komunikacyjnych, oraz zwiększonego nacisku na zatrudnialność i wymiar społeczny.
- (5) W konkluzjach Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 22 maja 2008 r. w sprawie promowania kreatywności i innowacji przez kształcenie i szkolenie podkreślono, że do kreatywności mogą przyczyniać się różnorodność i środowisko wielokulturowe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 23.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 215 z 9.8.2001, s. 30.

- (6) W konkluzjach z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie mobilności młodzieży Rada zwróciła się do państw członkowskich o wyznaczenie celu polegającego na tym, by okresowa nauka za granicą stopniowo stawała się dla wszystkich młodych Europejczyków regułą, a nie wyjątkiem. Do Komisji Rada zwróciła się zaś, by przygotowała plan prac służący włączeniu działań na rzecz mobilności transgranicznej do wszystkich programów europejskich i by wspierała państwa członkowskie w promowaniu mobilności.
- (7) W konkluzjach Rady z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie doskonalenia zawodowego nauczycieli i kadry kierowniczej szkół stwierdzono, że nauczyciele wszystkich szczebli mogliby odnosić większe korzyści z mobilności edukacyjnej i współpracy sieciowej.
- (8) W lipcu 2009 roku Komisja opublikowała zieloną księgę pt. „Promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi”, która to księga dała początek konsultacjom społecznym w sprawie kilku zagadnień, np.: jak najlepiej umożliwić młodym Europejczykom większą mobilność; jakie przeszkody utrudniające mobilność pozostają do pokonania oraz jak wszystkie zaangażowane podmioty mogą połączyć siły w ramach nowego partnerstwa na rzecz mobilności edukacyjnej. Informacje zwrotne uzyskane w wyniku tych konsultacji oraz opinie otrzymane od Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾ i Komitetu Regionów ⁽²⁾ były ważnym źródłem wiedzy przy opracowywaniu niniejszego zalecenia.
- (9) Należy promować także mobilność młodych naukowców, aby Unia nie pozostała za konkurentami w dziedzinie badań i innowacji. W komunikacie Komisji z dnia 23 maja 2008 r. pt. „Rozwój kariery i zwiększona mobilność: europejskie partnerstwo na rzecz naukowców” zaproponowano szereg działań mających zapewnić kadry naukowej z całej Unii odpowiednie szkolenia, atrakcyjną karierę oraz wyeliminowanie przeszkód utrudniających mobilność, natomiast w konkluzjach Rady z dnia 2 marca 2010 r. pt. „Mobilność i ścieżka zawodowa europejskich naukowców” poddano pod rozagę sposoby zwiększania mobilności naukowców oraz wskazano kilka obszarów działań mających promować swobodny przepływ wiedzy (tzw. piąta swoboda).
- (10) Programy Unii nie tylko znacznie wspierają mobilność i pomagają rozwijać systemy edukacyjne i nadawać im wymiar międzynarodowy, lecz także umożliwiają upowszechnianie na szczeblu Unii wzorcowych rozwiązań i narzędzi ułatwiających mobilność młodzieży we wszystkich kontekstach uczenia się i szkolenia.
- (11) Z powodów gospodarczych należy szczególnie zadbać o skuteczne wykorzystanie oraz administracyjne uproszczenie istniejących krajowych i unijnych programów i narzędzi do promowania i wspierania mobilności edukacyjnej.
- (12) Niniejsze zalecenie dotyczy młodzieży uczącej się lub szkolącej w Europie we wszystkich kontekstach, tzn. w szkole, podczas szkoleń zawodowych (w szkole lub na praktykach), w ramach studiów krótkiego cyklu oraz na studiach licencjackich, magisterskich i doktoranckich, a także podczas wymian młodzieżowych, wolontariatu lub staży – w Unii lub poza jej terytorium. Uznaje się, że mobilność edukacyjna jest ważna we wszystkich dyscyplinach i dziedzinach, takich jak kultura, nauka, technika, sztuka i sport; uznaje się ją także za ważną dla młodych przedsiębiorców i naukowców. „Uczenie się” w rozumieniu niniejszego zalecenia obejmuje uczenie się formalne, pozaformalne i nieformalne.
- (13) Niniejsze zalecenie ma zachęcić państwa członkowskie do promowania mobilności edukacyjnej młodych ludzi i jeżeli to możliwe – do eliminowania przeszkód hamujących postępy w tej dziedzinie. Równocześnie w pełni respektuje ono kompetencje i obowiązki państw członkowskich wynikające z przepisów krajowych i unijnych.
- (14) Niniejsze zalecenie zachęca państwa członkowskie również do pełnego wykorzystania potencjału istniejących instrumentów unijnych i bolońskich, by ułatwić mobilność, w szczególności Europejskiej karty na rzecz jakości mobilności, dokumentów Europass (w tym suplementu do dyplomu), dokumentu Youthpass, europejskich ram kwalifikacji, europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów w szkolnictwie wyższym oraz europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym.
- (15) Niniejsze zalecenie zawiera konkretne wskazówki co do kwestii administracyjnych i instytucjonalnych związanych z mobilnością edukacyjną młodzieży,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE PODJĘŁY NASTĘPUJĄCE DZIAŁANIA:

- 1) Informacje i doradztwo co do możliwej mobilności edukacyjnej
 - a) podniosły jakość informacji i doradztwa co do możliwości w zakresie mobilności o zasięgu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz co do dostępności stypendiów, kierując te usługi do konkretnych grup osób uczących się w Unii i poza jej terytorium. Aby rozpowszechnić informacje oraz komunikować się i kontaktować z młodzieżą i ze wszystkimi innymi zainteresowanymi stronami, państwa członkowskie powinny korzystać z nowych, kreatywnych i interaktywnych metod;
 - b) ułatwiły wszystkim młodym ludziom dostęp do informacji o mobilności edukacyjnej, np. za pomocą scentralizowanych portali internetowych i innych usług internetowych, ośrodków wsparcia (takich jak „biura europejskie”) oraz usług informacyjnych i doradczych. Pomocne może okazać się również korzystanie z usług opartych na Internecie. W tym kontekście zaleca się korzystanie z sieci *Euroguidance*;

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 22.9.2010, s. 81.

⁽²⁾ Dz.U. C 175 z 1.7.2009, s. 31.

- c) współpracowały z Komisją nad dalszym rozwojem i uaktualnianiem portalu PLOTEUS (portalu poświęconego możliwościom uczenia się), zwiększając liczbę krajowych źródeł informacji, do których obywatele mają bezpośredni dostęp poprzez jego wielojęzyczny interfejs;
- d) zachęcały stosowne agencje krajowe i regionalne do zharmonizowania swojej pracy z pracą podmiotów zaangażowanych w mobilność edukacyjną, aby zapewnić jasny, spójny i prosty przepływ informacji.
- 2) Motywowanie do podejmowania transnarodowej mobilności edukacyjnej
- a) promowały wśród osób uczących się, ich rodzin, nauczycieli, szkoleniowców, osób pracujących z młodzieżą oraz pracodawców wartość dodaną mobilności edukacyjnej, która polega na samorealizacji, rozwijaniu kompetencji zawodowych, językowych, społecznych i międzykulturowych oraz zwiększaniu kreatywności, aktywności obywatelskiej i przyszłych szans na zatrudnienie – zwłaszcza w kontekście coraz bardziej globalizującego się rynku pracy;
- b) zachęcały do tworzenia sieci kontaktów między stosownymi organizacjami, zainteresowanymi stronami i innymi podmiotami, po to by zapewnić skoordynowane podejście do motywowania młodzieży;
- c) zachęcały osoby uczące się, które już mają doświadczenie w mobilności, do kontaktów z osobami, które takiego doświadczenia jeszcze nie mają, w celu zwiększenia ich motywacji („koleżeńska wymiana doświadczeń”);
- d) sprzyjały kulturze mobilności, np. włączając możliwość mobilności we wszystkie konteksty uczenia się oraz zabiegając, by w społeczeństwie powszechniej uznawano wartość mobilności edukacyjnej.
- 3) Przygotowywanie do mobilności edukacyjnej, zwłaszcza w zakresie znajomości języków obcych i świadomości międzykulturowej
- a) potwierdziły wagę uczenia się języków obcych i nabywania kompetencji międzykulturowych od wczesnych etapów kształcenia, zachęcając do dobrego jakościowo językowego i kulturowego przygotowania do mobilności zarówno w ramach kształcenia ogólnego, jak i zawodowego;
- b) zachęcały nauczycieli do stosowania bardziej nowatorskich metod kształcenia językowego, w tym metod opartych na technologiach informacyjno-komunikacyjnych. Szczególną uwagę należy zwrócić na defaworyzowane osoby uczące się i na ich specyficzne potrzeby;
- c) sprzyjały zdobywaniu przez młodzież podstawowych kompetencji informatycznych, aby mogła w ten sposób w optymalnych warunkach przygotować się do mobilności oraz korzystać z nowych możliwości mobilności wirtualnej, która jest uzupełnieniem mobilności fizycznej;
- d) zachęcały do rozwijania partnerstw i kontaktów między instytucjami edukacyjnymi oraz między organizatorami uczenia się pozaformalnego w celu lepszego przygotowania mobilności.
- 4) Kwestie administracyjne i instytucjonalne związane z okresem uczenia się za granicą
- a) w miarę możliwości rozwiązały kwestie administracyjne utrudniające osobom spoza Unii Europejskiej, które chcą skorzystać z możliwości uczenia się w państwie członkowskim, otrzymanie wizy i zezwolenia na pobyt;
- b) w miarę możliwości zmniejszyły obciążenia administracyjne w celu promowania mobilności edukacyjnej wiążącej się z przyjazdami do Unii lub wyjazdami do państw trzecich. Mobilność edukacyjną między Unią a innymi częściami świata ułatwiłyby: lepsza współpraca i lepsze partnerstwo z państwami trzecimi, umowy między odpowiednimi organami w państwach członkowskich oraz dwustronne umowy między instytucjami;
- c) przyjrzały się kwestiom wynikającym z różnorodności przepisów w Unii względem małoletnich uczestniczących w programach mobilności edukacyjnej;
- d) określili jasne systemy, które zachęcałyby osoby odbywające praktyki w ramach kształcenia zawodowego do podejmowania mobilności edukacyjnej. Aby zwiększyć mobilność edukacyjną praktykantów, a także młodych naukowców, państwa członkowskie powinny – zgodnie ze swoim prawodawstwem krajowym – zapewnić odpowiedni dostęp do ochrony, rozumianej jako ubezpieczenia, normy pracy, wymogi w zakresie higieny i bezpieczeństwa oraz ustalenia co do podatków, zabezpieczenia społecznego i emerytur;
- e) aktywnie zachęcały do opracowywania i realizowania programów kształcenia i szkolenia wspólnie z instytucjami z innych krajów;
- f) w stosownych przypadkach włączały możliwości mobilności edukacyjnej do programów nauczania lub programów szkolenia. Ponadto umożliwiały także mobilność na krótki okres, co może pomóc przekonać do niej większą liczbę młodych ludzi.
- 5) Możliwość przenoszenia stypendiów i pożyczek
- sprzyjały przenoszeniu stypendiów, pożyczek i stosownego dostępu do odpowiednich świadczeń, aby ułatwić mobilność edukacyjną młodzieży.
- 6) Jakość mobilności edukacyjnej
- a) stosowały istniejące karty jakości, takie jak Europejska karta na rzecz jakości mobilności oraz karty krajowe i regionalne, aby zagwarantować mobilność o wysokiej jakości, oraz promowały zapewnianie jakości w odniesieniu do wszystkich aspektów mobilności;

- b) zachęcały do stałego dialogu i jasnych ustaleń między instytucjami macierzystymi a instytucjami goszczącymi, np. do stosowania porozumień o programie zajęć. Zachęcały także do uznawania wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych przez osoby uczące się, do stosowania przejrzystych procedur wyboru, do koleżeńskich wymiany doświadczeń oraz do zorganizowanego wspierania osób uczących się;
- c) sprzyjały mechanizmom pozwalającym regularnie uzyskiwać opinie zwrotne po okresie mobilności edukacyjnej, po to by zapewnić wysoką jakość mobilności;
- d) sprzyjały systemom mentoringu i partnerskiego uczenia się, aby zapewnić integrację mobilnych osób uczących się w państwie goszczącym lub instytucji goszczącej;
- e) zachęcały do zapewniania mobilnym osobom uczącym się dogodnych warunków bytowych, takich jak zakwaterowanie, wyżywienie i transport, po przystępnych cenach;
- f) zachęcały do zapewniania osobom uczącym się doradztwa co do tego, jak najlepiej skorzystać z mobilności edukacyjnej, by rozwinąć wiedzę, umiejętności i kompetencje;
- g) zachęcały do zapewniania osobom uczącym się, które powróciły po okresie mobilności, doradztwa co do możliwości wykorzystania kompetencji zdobytych podczas pobytu za granicą. Zapewniały im także pomoc w ponownej integracji po długim pobycie za granicą.
- 7) Uznawanie efektów uczenia się
- a) promowały wdrażanie i stosowanie instrumentów Unii ułatwiających transfer i walidację efektów uczenia się wynikających z mobilności między państwami członkowskimi. Należy również lepiej propagować te instrumenty, szczególnie wśród pracodawców;
- b) ulepszyły procedury i wytyczne w zakresie walidacji i uznawania uczenia się nieformalnego i pozaformalnego, po to by sprzyjać większej mobilności np. w formie wolontariatu i pracy z młodzieżą;
- c) zajęły się kwestią walidacji i uznawania wiedzy, umiejętności i kompetencji zdobytych za granicą w okresie mobilności, takich jak znajomość języków obcych;
- d) wspierały punkty kontaktowe, w których można uzyskać informacje, jak po powrocie z zagranicy ubiegać się o uznanie i poświadczenie zdobytych kwalifikacji, oraz bardziej eksponowały takie punkty.
- 8) Defaworyzowane osoby uczące się
- zapewniły defaworyzowanym osobom uczącym się, które mogą być pozbawione możliwości mobilności edukacyjnej, ukierunkowane informacje o dostępnych programach i wsparciu dostosowanym do ich specyficznych potrzeb.
- 9) Partnerstwa i finansowanie
- a) zachęcały do ustanawiania partnerstw na rzecz mobilności edukacyjnej z podmiotami zarówno publicznymi, jak i prywatnymi działającymi na szczeblu regionalnym i lokalnym. Cennymi partnerami w tym kontekście mogą być izby handlowe, stowarzyszenia przedsiębiorców, stowarzyszenia instytucji kształcenia i szkolenia zawodowego, stowarzyszenia zawodowe oraz organizacje pozarządowe. Ponadto należy popierać sieci szkół, uczelni i przedsiębiorstw wymieniające się informacjami, nowościami i doświadczeniami;
- b) zachęcały organy regionalne i lokalne, by zwiększały swoją rolę w promowaniu mobilności edukacyjnej przez korzystanie z istniejących sieci i tworzenie nowych partnerstw;
- c) stymulowały aktywną współpracę i komunikację, w tym zwiększanie świadomości i propagowanie wagi mobilności edukacyjnej, między sektorem edukacji a sektorem biznesu, ponieważ zaangażowanie przedsiębiorstw – np. w formie zapewniania praktyk – jest ważnym czynnikiem zwiększającym mobilność młodzieży. W stosownych przypadkach tworzyły – zgodnie z prawodawstwem unijnym i krajowym – zachęty, takie jak specjalne dotacje dla przedsiębiorstw, aby skłonić je do angażowania się w zapewnianie praktyk;
- d) przyczyniały się do spójności i komplementarności programów krajowych i unijnych w celu tworzenia efektu synergii i zwiększania skuteczności programów mobilności.
- 10) Rola promotorów mobilności
- a) zachęcały do korzystania z pomocy promotorów mobilności, takich jak nauczyciele, szkoleniowcy, rodziny, osoby pracujące z młodzieżą oraz młodzi ludzie, którzy już korzystali z mobilności, w celu zainspirowania i zmotywowania młodzieży do podejmowania mobilności. Zachęcały pracodawców z sektora edukacji, by uznawali i doceniali zaangażowanie nauczycieli, szkoleniowców oraz osób pracujących z młodzieżą w kwestie mobilności edukacyjnej.
- b) promowały i wspierały mobilność edukacyjną jako element kształcenia i doskonalenia zawodowego dyrektorów placówek edukacyjnych, nauczycieli, szkoleniowców, personelu administracyjnego oraz osób pracujących z młodzieżą.
- 11) Monitorowanie postępów
- a) wspierały – na zasadzie dobrowolności – prace nad możliwością stworzenia ram metodologicznych w celu monitorowania postępów w promowaniu mobilności edukacyjnej i eliminowaniu przeszkód ją utrudniających, w oparciu o studium przygotowawcze sporządzone przez sieć Eurydice z pomocą ekspertów z państw członkowskich – z pełnym wykorzystaniem istniejących źródeł danych i informacji;

b) przekazywały Komisji sprawozdania z postępów w promowaniu mobilności edukacyjnej i eliminowaniu przeszkód ją utrudniających w ramach istniejących struktur sprawozdawczych strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”),

NINIEJSZYM PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI ZAMIAR KOMISJI, BY:

- 1) zapewnić – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – pełne i skuteczne wykorzystanie programów i środków finansowych Unii, zwłaszcza z dziedziny uczenia się przez całe życie, po to by dać młodzieży w dłuższym okresie szersze możliwości uczenia się, i między innymi rozważyć ewentualność wykorzystania w tym celu europejskich funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności i środków z Europejskiego Banku Inwestycyjnego ⁽¹⁾;
- 2) wspierać państwa członkowskie w wysiłkach na rzecz promowania mobilności edukacyjnej, zwłaszcza biorąc pod uwagę konsekwencje niniejszego zalecenia w kontekście przyszłych edycji unijnych programów w dziedzinie kształcenia i szkolenia oraz problematyki młodzieżowej, a także kolejnych wieloletnich ram finansowych Unii;

3) udoskonalić – we współpracy z państwami członkowskimi – ramy statystyczne stosowane do mierzenia transnarodowej mobilności edukacyjnej;

4) zbadać – w ścisłej współpracy z ekspertami z państw członkowskich – możliwość stworzenia ram metodologicznych, które w komunikacie Komisji pt. „Mobilna młodzież” nazwano „tablicą wyników mobilności” i które pozwalałyby monitorować postępy w promowaniu mobilności edukacyjnej i eliminowaniu przeszkód ją utrudniających;

5) ocenić postępy w usuwaniu przeszkód ograniczających mobilność edukacyjną po czterech latach realizacji niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 28 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady
FAZEKAS S.
Przewodniczący

⁽¹⁾ Oraz zbadać praktyczne możliwości stworzenia nowych metod wsparcia finansowego, w tym ewentualnego europejskiego funduszu pożyczek studenckich – zgodnie z zachętą, którą Rada skierowała do Komisji w listopadzie 2008 roku w konkluzjach w sprawie mobilności młodzieży.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

6 lipca 2011 r.

(2011/C 199/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4318	AUD	Dolar australijski	1,3420
JPY	Jen	116,03	CAD	Dolar kanadyjski	1,3833
DKK	Korona duńska	7,4589	HKD	Dolar Hongkongu	11,1436
GBP	Funt szterling	0,89485	NZD	Dolar nowozelandzki	1,7335
SEK	Korona szwedzka	9,0902	SGD	Dolar singapurski	1,7605
CHF	Frank szwajcarski	1,2059	KRW	Won	1 522,70
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	9,7005
NOK	Korona norweska	7,7665	CNY	Yuan renminbi	9,2592
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3993
CZK	Korona czeska	24,265	IDR	Rupia indonezyjska	12 240,27
HUF	Forint węgierski	265,06	MYR	Ringgit malezyjski	4,3146
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	61,526
LVL	Łat łotewski	0,7091	RUB	Rubel rosyjski	40,0600
PLN	Złoty polski	3,9544	THB	Bat tajlandzki	43,660
RON	Lej rumuński	4,2105	BRL	Real	2,2495
TRY	Lir turecki	2,3394	MXN	Peso meksykańskie	16,7138
			INR	Rupia indyjska	63,5790

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU
GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Pomoc państwa – decyzja Komisji w sprawie niewniesienia sprzeciwu

(2011/C 199/03)

Urząd Nadzoru EFTA nie wnosi zastrzeżeń wobec następującego środka pomocy:

Data przyjęcia decyzji:	23 marca 2011 r.
Numer sprawy:	69527
Numer decyzji:	89/11/COL
Państwo EFTA:	Norwegia
Nazwa środka pomocy (lub nazwa beneficjenta):	Zmiana programu dla ośrodków innowacji opartych na badaniach naukowych
Podstawa prawna:	Rządowa biała księga w sprawie badań naukowych „Commitment to research”. Dokument budżetowy na 2011 r. przygotowany przez Ministerstwo Edukacji i Badań Naukowych. Wskazówki przygotowane przez Radę ds. Badań Naukowych Norwegii
Forma pomocy:	Dotacja
Budżet:	1 680 mln NOK
Czas trwania:	Do 2019 r.
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:	The Norwegian Ministry of Education and Research PO Box 8119 Dep. 0032 Oslo NORWAY

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, można znaleźć na stronie Urzędu Nadzoru EFTA:

<http://www.eftasurv.int/state-aid/state-aid-register/>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii**(Sprawa E-8/11)**

(2011/C 199/04)

Skarga przeciwko Islandii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 11 kwietnia 2011 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Xaviera Lewisa i Florence Simonetti, działających w charakterze przedstawicieli Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgium.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o orzeczenie, iż:

1) nie zapewniając, aby właściwe organy opracowały, oraz w stosownych przypadkach, przyjęły strategiczne mapy hałasu oraz przygotowały plany działań związanych z hałasem w odniesieniu do wszystkich głównych dróg, znajdujących się na jej terytorium, o obciążeniu ruchem przewyższającym sześć milionów przejazdów rocznie oraz nie zapewniając, aby informacje zawarte w strategicznych mapach hałasu oraz streszczenia planów działań, o których mowa w załączniku VI do dyrektywy, zostały przekazane Urzędowi Nadzoru EFTA, Republika Islandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1 oraz art. 10 aktu prawnego przywołanego w pkt 32g załącznika XX do Porozumienia EOG (dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku) wraz z dostosowaniami do Porozumienia EOG wprowadzonymi przez protokół 1 do tego Porozumienia;

oraz

2) obciążenie Republiki Islandii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że Islandia nie opracowała map hałasu oraz planów działań związanych z hałasem w odniesieniu do głównych dróg o obciążeniu ruchem przewyższającym sześć milionów przejazdów rocznie.
 - Urząd Nadzoru EFTA stwierdza, że stanowi to naruszenie art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 1 i art. 10 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, o której mowa w pkt 32g załącznika XX do Porozumienia EOG.
-

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6166 – NYSE Euronext/Deutsche Börse)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/C 199/05)

1. W dniu 29 czerwca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa NYSE Euronext („NYX”, Stany Zjednoczone) oraz Deutsche Börse („DB”, Niemcy), łączą się w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa NYX: usługi w zakresie notowań giełdowych, transakcje kasowe i usługi post-transakcyjne, obrót instrumentami pochodnymi i usługi rozrachunkowe, usługi informacyjne i rozwiązania technologiczne,
 - w przypadku przedsiębiorstwa DB: usługi w zakresie notowań giełdowych, transakcje kasowe i usługi post-transakcyjne, obrót instrumentami pochodnymi i usługi rozrachunkowe, usługi informacyjne i rozwiązania technologiczne.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6166 – NYSE Euronext/Deutsche Börse, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa COMP/M.6257 – Blackstone/Valad Property)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/C 199/06)

1. Dnia 30 czerwca 2011 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo The Blackstone Group L.P. („Blackstone”, Stany Zjednoczone) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw kontrolę nad całymi przedsiębiorstwami Valad Funds Management Limited i Valad Property Trust (wspólnie zwanymi „Valad Property”, Australia) w drodze zakupu papierów wartościowych.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku przedsiębiorstwa Blackstone: alternatywne usługi zarządzania aktywami i usługi doradztwa finansowego,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Valad Property: usługi w sektorze nieruchomości.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6257 – Blackstone/Valad Property, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie dla Othmana Ahmeda Othmana Al-Ghamdiego, dodanego do wykazu, o którym mowa w art. 2, 3 oraz 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 621/2011

(2011/C 199/07)

1. We wspólnym stanowisku 2002/402/WPZiB ⁽¹⁾ wzywa się Unię do zamrożenia funduszy oraz innych zasobów gospodarczych Osamy bin Ladena, członków organizacji Al-Kaida i talibów oraz innych osób fizycznych, grup, przedsiębiorstw i podmiotów z nimi powiązanych, wymienionych w wykazie sporządzonym zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1267(1999) i 1333(2000) i systematycznie aktualizowanym przez komitet ONZ powołany na podstawie rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1267(1999).

Wykaz sporządzony przez komitet ONZ obejmuje:

- Al-Kaidę, talibów oraz Osamę bin Ladena,
- osoby fizyczne i prawne, podmioty, jednostki i grupy powiązane z Al-Kaidą, talibami i Osamą bin Ladenem, oraz
- osoby prawne, podmioty i organy będące własnością lub pozostające pod kontrolą jakiejkolwiek z tych powiązanych osób, podmiotów lub grup, względnie w jakikolwiek inny sposób je wspierające.

Działania lub czynności wskazujące na to, że dana osoba, grupa, przedsiębiorstwo lub podmiot są „powiązane” z Al-Kaidą, Osamą bin Ladenem lub talibami, obejmują:

- a) udział w finansowaniu, planowaniu, ułatwianiu, przygotowywaniu lub wykonywaniu działań lub czynności przez Al-Kaidę, talibów lub Osamę bin Ladena bądź jakąkolwiek komórkę, grupę powiązaną, wyodrębnioną lub pochodną, czy też dokonywanie tego wspólnie z nimi, pod ich nazwą, w ich imieniu lub w celu udzielenia im wsparcia;
- b) dostarczanie którejkolwiek z wymienionych osób lub grup broni i podobnych materiałów, ich sprzedaż lub przekazywanie;
- c) dokonywanie rekrutacji na rzecz którejkolwiek z wymienionych osób lub grup; lub
- d) wspieranie działań lub czynności którejkolwiek z wymienionych osób lub grup w inny sposób.

2. W dniu 16 czerwca 2011 r. Komitet ONZ zdecydował o wpisaniu Othmana Ahmeda Othmana Al-Ghamdiego do właściwego wykazu. Może on w każdej chwili złożyć wniosek do rzecznika praw obywatelskich ONZ o ponowną weryfikację decyzji o wpisaniu go do wymienionego wyżej wykazu ONZ, wraz z dokumentami uzupełniającymi. Taki wniosek należy przesłać na poniższy adres rzecznika praw obywatelskich ONZ:

United Nations — Office of the Ombudsperson
Room TB-08041D
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Tel. +1 2129632671
Faks +1 2129631300 / 3778
E-mail: ombudsperson@un.org

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 4.

Więcej informacji można znaleźć na stronie <http://www.un.org/sc/committees/1267/delisting.shtml>

3. W następstwie decyzji ONZ, o której mowa w pkt 2, Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 621/2011⁽¹⁾, zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzającego niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami⁽²⁾. Zmiana wprowadzona na mocy art. 7 ust. 1 lit. a) oraz art. 7a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 881/2002 polega na wpisaniu Othmana Ahmeda Othmana Al-Ghamediego do wykazu w załączniku I do tego rozporządzenia („załącznik I”).

Do osób oraz podmiotów wpisanych do załącznika I mają zastosowanie następujące środki określone w rozporządzeniu (WE) nr 881/2002:

- 1) zamrożenie wszystkich należących do nich funduszy i zasobów gospodarczych, będących ich własnością lub w ich posiadaniu, a także zakaz (dotyczący wszystkich) udostępniania im lub na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, funduszy i zasobów gospodarczych (art. 2 i 2a⁽³⁾); oraz
- 2) zakaz bezpośredniego lub pośredniego udzielania, sprzedaży, dostarczania lub przekazywania im doradztwa technicznego, pomocy lub szkoleń związanych z działalnością wojskową (art. 3).

4. Artykuł 7a rozporządzenia (WE) nr 881/2002⁽⁴⁾ przewiduje dokonanie procesu weryfikacji, w ramach którego osoby ujęte w wykazie mają możliwość zgłosić uwagi dotyczące powodów ich umieszczenia na liście. Osoby i podmioty, dodane do załącznika I rozporządzeniem (UE) nr 621/2011, mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o uzasadnienie umieszczenia ich w wykazie. Wniosek należy przesłać na poniższy adres służb Komisji Europejskiej zajmujących się środkami ograniczającymi:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Ponadto zwraca się uwagę zainteresowanych osób i podmiotów na fakt, że istnieje możliwość zaskarżenia rozporządzenia (UE) nr 621/2011 do Sądu Unii Europejskiej, zgodnie z postanowieniami art. 263 akapit czwarty i szósty art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

6. Dane osobowe będą przetwarzane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe (obecnie unijne) i o swobodnym przepływie takich danych⁽⁵⁾. Wszelkie wnioski np. z prośbą o dodatkowe informacje lub niezbędne dla skorzystania z praw przysługujących na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 (np. dostęp do danych osobowych lub ich korygowanie) należy przesłać do Komisji, na adres wymieniony w punkcie 4 powyżej.

7. Dla zachowania należytego porządku zwraca się uwagę osób i podmiotów wymienionych w załączniku I na możliwość zwrócenia się z wnioskiem do właściwych władz odpowiedniego państwa członkowskiego (państw członkowskich), zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 881/2002, w celu uzyskania zezwolenia na wykorzystanie zamrożonych funduszy i zasobów gospodarczych na podstawowe potrzeby lub szczególne płatności, zgodnie z art. 2a tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 25.6.2011, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

⁽³⁾ Artykuł 2a został dodany rozporządzeniem Rady (WE) nr 561/2003 (Dz.U. L 82 z 29.3.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Artykuł 7a został dodany rozporządzeniem Rady (UE) nr 1286/2009 (Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 42).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do opinii Komisji dotyczącej zawiadomienia o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Indii**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 142 z dnia 13 maja 2011 r.)

(2011/C 199/08)

W tytule aktu

zamiast: „Opinia Komisji dotycząca zawiadomienia o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Indii”,

powinno być: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Indii”.

Sprostowanie do opinii Komisji o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 142 z dnia 13 maja 2011 r.)

(2011/C 199/09)

W tytule aktu:

zamiast: „Opinia Komisji o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii”,

powinno być: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii”.

Sprostowanie do opinii Komisji dotyczącej zawiadomienia o wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 146 z dnia 17 maja 2011 r.)

(2011/C 199/10)

W tytule aktu

zamiast: „Opinia Komisji dotycząca zawiadomienia o wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych”,

powinno być: „Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych”.

Sprostowanie do zawiadomienia Komisji dotyczącego zawiadomienia o wszczęciu postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 121 z dnia 19 kwietnia 2011 r.)

(2011/C 199/11)

W tytule aktu

zamiast: „Zawiadomienie Komisji dotyczące zawiadomienia o wszczęciu postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej”,

powinno być: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej”.

Sprostowania

2011/C 199/08	Sprostowanie do opinii Komisji dotyczącej zawiadomienia o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Indii (Dz.U. C 142 z 13.5.2011).....	13
2011/C 199/09	Sprostowanie do opinii Komisji o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z Indii (Dz.U. C 142 z 13.5.2011)	13
2011/C 199/10	Sprostowanie do opinii Komisji dotyczącej zawiadomienia o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 146 z 17.5.2011)	14
2011/C 199/11	Sprostowanie do zawiadomienia Komisji dotyczącego zawiadomienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych koncentratów białka sojowego pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 121 z 19.4.2011)	14

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

